

Titel: BREV TIL: Louis Leonor Hammerich FRA: Louis Hjelmslev (1952-12-12)

Citation: "BREV TIL: Louis Leonor Hammerich FRA: Louis Hjelmslev (1952-12-12)", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 1. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds: https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_024-shoot-workidacc-1992_0005_024_LLHammerich_0170/facsimile.pdf (tilgået 11. juli 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

12/12 52

Hr. professor dr. L. L. Hammerich,
Studentergaarden,
15 Tagensvej, N.

Deres udtalelser i brev af 11/12, for hvilket jeg takker, forekommer mig at vise, at De, trods mine redegørelser og forsikringer nu og tidligere, stadig mistyder min holdning paa et punkt, der for mig er saa væsentligt, at jeg ikke kan undlade at præcisere dette endnu engang - det faar vel saa blive den sidste:

det forhold, at

Det er en fuldkommen misforstaaelse, at/De eventuelt nærer andre anskuelser eller meninger end jeg, være sig i videnskabelige eller administrative problemer, og at De tilkendegiver dette offentlig eller paa anden maade, sætter mig i nogen art af misstemning, endsige faar mig til at foretage sagligt uheldige skridt. Mon De virkelig anser mig simpelthen for en naiv og latterlig person, der bliver vred eller fornærmet, fordi en anden mener noget andet om grafemer, kagus, haandskrifter, eller hvad De nu ellers har nævnt, eller har andre anskuelser om hvordan f. eks. en videnskabelig forening eller et ministerielt udvalg bør fungere. Mon De dog virkelig tror noget saadant; for, unægtelig, saa er al forstaaelse udelukket.

Derimod føler jeg et vist ubehag ved de fremgangsmaader, De benytter i kollegialt og videnskabeligt samkvem. Disse fremgangsmaader kan De neppe ændre, da de nu engang synes at ligge i Deres temperament; det ubehag, jeg føler, kan jeg ikke ændre, af tilsvarende grund. Derfor tror jeg heller ikke der vilde komme noget godt ud af at uddybe det. Men lad mig dog, som et eksempel, anføre: I et internationalt tidskrift offentliggør De paa et verdenssprog nogle artikler, der uvægerlig maa bibringe udenlandske kolleger den opfattelse, at Deres fremgangsmaade er dikteret af personlige motiver og maa bunde i en eller anden konflikt imellem Dem og mig. Derefter udtaler De til mig, at "overfor udlandet vilde kontakt være en fordel". Og paa dette og lignende grundlag byder De mig en fremrakt haand, som om skylden for den opstaaede situa-

tion var min. Det er denne holdning fra Deres side, som ligger i den grad fjernt fra mit temperament og fra mine forestillinger om ret og billighed, at jeg er ude af stand til at acceptere den som et sagligt forsvarligt grundlag.

De udtrykker et haab om - ikke en tro paa, eller en tillid til - at jeg vil søge at fremme videnskabens og universitetets tarv. Et haab rummer jo ogsaa en vis tvivl, og jeg noterer mig derfor, at de positive sider af grundlaget for Deres tale efter lærerforsamlingens møde i oktober maaske dog var lidt vel spinkelt.

Angaaende Videnskaberne's Selskab og lingvistikongressen vil De som sagt senere høre fra mig. I mellemtiden kan De maaske fra Deres side bidrage til en opklaring af disse emner ved at undersøge, hvor længe representationsudvalget var om at behandle foreliggende indbydelser til representation ved 6. lingvistikongres (1948) og kongressen iaar.